

117. Møde.

Mandag den 21. Juni Kl. 1½.

Første Næstformand (Trier): Ved Skrivelser af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Afstaaelse af Grund til flyttelige Mergelspor m. m.,

Forslag til Lov om Sukkerordningen 1920—21 og

Forslag til Lov om Fiskerilaan,

hvilke Lovforslag er vedtagne af Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslagene maa blive Landstinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Ved Skrivelse af 19. ds. meddeler Indenrigsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Understøttelse til ubemidlede, arbejdsløse Fiskere.

Ved Skrivelse af 16. ds. meddeler Justitsministeren, at han i Folketinget agter at fremsætte:

Forslag til Lønningslov for Arrestforvarere.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

(Forslaget findes i Tillæg C. Sp. 1939).

Sagen sættes til Forhandling.

Statsministeren (N. Neergaard): Det Forslag, som i Dag er til Behandling i dette høje Ting, vil jo være en gammel Bekendt her, idet det i alt væsentligt kun indeholder de samme Bestemmelser, som Flertallet i Fællesudvalget enedes om inden Folketingsvalgene. Under Behandlingen i Folketinget er der kun kommet meget lidt nyt til, egentlig kun en Række Bestemmelser, der tilsigter at tage Regelen om Stedfortrædere for Landstingsmedlemmer ud af

Grundloven. Det er støttet paa den Betragtning — som vil være bekendt —, at man ved Valgloven har indført Bestemmelser om Stedfortrædere for Folketingsmænd. Lovgivningsmagten har altsaa anerkendt, at dette kan gøres uden nogen særlig Hjemmel i Grundloven. Man kunde altsaa for at faa Overensstemmelse nu enten indsætte i Grundloven lignende Bestemmelser om Valg af Stedfortrædere for Folketingsmænd, som man har for Landstingsmænds Vedkommende, eller ogsaa, hvad Folketing og Regering har ment var det rigtige, udelade samtlige disse Bestemmelser af Grundloven og henvise dem til Valgloven. Dette sidste er, hvad Ændringen gaar ud paa.

Der har været forskellige andre Ændringsforslag fremme, men de er alle bortfaldet som Følge af det Princip, som Regeringen og Flertallet i Folketinget har ment maatte ligge til Grund for Grundlovs-sagens Behandling, et Princip, som jeg udtalte i Ministeriets Programmerklæring i begge Ting, og som for øvrigt var udtalt baade af det Parti, jeg tilhører, og af det konservative Folkeparti under Valgene, nemlig, at Grundlovsændringen tilsigter at skaffe Plads for Sønderjyderne i vort Forfatningsliv, og da Grundloven har været i Virksomhed i saa overordentlig kort Tid, kan det ikke antages, at der fra nogen Side vilde være blevet rejst Forslag om Ændringer i Grundloven, hvis det ikke netop havde været, fordi de nødvendige Forandringer, som de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse vilde medføre, formentlig gav en Anledning dertil. Vi kan ikke erkende, at Tiden er kommet til andre Forandringer, og da mindst til saa gennemgribende Forandringer som dem, der er foreslaaede fra et enkelt Partis Side, det socialdemokratiske Parti. Der var almindelig Tilfredshed med Grundloven af 1915, den Gang den blev givet. Den blev med Rette fra alle Partiers Side erklæret for at være en Grundlov, der i alt væsentligt tilfredsstillende Demokratiets Krav, en Grundlov, som det til sidst lykkedes at samle alle de store Partier om. Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt i Folketinget, at der ikke ved nogen Forfatningsforandring her i Landet har været opnaaet en saa enig Samstemning som den, der ved denne Lejlighed blev opnaaet. Derfor finder vi ingen Anledning til her at rejse eller bidrage til at rejse større nye Spørgsmaal med Hensyn til Grundloven. Vort Standpunkt har været det, at de Ændringer, der skulde foretages i Grundloven af 1915, maatte kun være saadanne, som var nødvendiggjorte ved de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse, for